

“DE DEVENTER MOORDZAAK” – Bas Haan

Het complot ontrafeld??

De pretentie van Bas Haan om met zijn onderzoek en het schrijven van dit boek het complot rond de Deventer Moordzaak ontrafeld te hebben, wordt – helaas – teniet gedaan door de feiten. Wie wacht er niet op de werkelijke ontrafeling van deze complexe materie? Bas Haan heeft met het kritiekloos overnemen van de vele onwaarheden, zowel over Louwes, Maurice de Hond als over andere verdachte(n) en het op zeer suggestieve wijze toeschrijven naar ‘toch schuldig’ van Ernest Louwes beslist geen bijdrage geleverd aan objectieve ontrafeling. Daarnaast worden de activiteiten van Maurice de Hond, die de vele fouten in deze zaak aan de kaak te stellen, neergezet als schadelijk voor de rechtsstaat en als oorzaak van ‘het zich niet welbevinden’ van Michaël de Jong.

In het eerste deel van het boek laat Bas Haan de zaak zien, zoals hij werkelijk was, met de fouten en de tunnelvisie. Maar ook in dit eerste deel ligt op bijna elke bladzijde *de suggestie* ingesloten dat het toch allemaal anders was: Louwes was in ieder geval schuldig.

Enkele voorbeelden van de suggestieve wijze van schrijven:

Louwes wordt neergezet als een profiteur van de aantoonbare fouten van politie en justitie: *“Deze veroordeelde heeft het systeem verslagen. Hij wordt als held binnengehaald. Louwes is vanaf dat moment een icoon, hij is Slachtoffer Van Het Systeem”* - met hoofdletters! En *“Justitie gaat door het stof door ruiterlijk te erkennen...etc.”*

De vraag is of Louwes dit zelf zo ervaren heeft. Justitie heeft nooit uitgelegd hoe de geurproef-fout met het mes kon ontstaan, dat de grootte van het mes niet paste in de wonden en dat geen benadering van het tijdstip van de moord is vastgesteld. Op dat moment is door Justitie ook niet vastgesteld dat er DUS een andere verdachte moest zijn. Een “*mea culpa*” is er nooit geweest, integendeel, Louwes werd belast met nog meer fouten van Justitie.

“Een politiehond ruikt niet verkeerd. En met de telefoonregistratie van de KPN is helemaal niets mis, zo zegt het college”. Bas Haan herhaalt hier de woorden (en de toonzetting) van Peter R. de Vries in zijn uitzending van 2001 waarin deze, op zeer suggestieve wijze, Louwes aanwees als de dader.

Een greep uit de lange lijst van overgenomen of zelf geponeerde onwaarheden door Haan:

1. Blz.8/9 *“...en voordat het mea culpa van justitie in de krant of op de televisie uitgegeven kan worden, deelt de AG van het OM aan Louwes een juridische dreun uit die het mea culpa onmiddellijk irrelevant maakt.”*

Hierin wordt het OM door Bas Haan onterecht verdedigd en in bescherming genomen: fout is gemaakt, en nooit toegegeven. Een terecht *mea culpa* wordt uiteraard nooit irrelevant. Als het OM in 2000 haar werk goed had gedaan, zou Louwes nooit voor de rechter zijn gebracht of ook in Hoger Beroep zijn vrijgesproken. Er wordt ook sterk getwijfeld of het wel rechtvaardig is om aan het OM, in een soort herkansing na gemaakte fouten, de gelegenheid te bieden om na een toegewezen herzieningsverzoek (wat op zich al een opgave is) met nieuw bewijs aan te kunnen komen en van de herzieningszaak zodoende een tweede Hoger Beroep te maken. Terwijl de bedoeling van de herziening juist was het recht te laten zegevieren; met het erkende novum na de toegewezen herziening op zak, zou de verdachte immers definitief vrijgesproken zijn.

Vorbijgegaan wordt ook aan het feit dat de onderzoeksgegevens betreffende het mes veel eerder, vrijwel direct na vinden al, bekend hadden kunnen zijn. Volgens Bas Haan is zelfs een voor Louwes ontlastend DNA onderzoek (waarvan het resultaat was dat er geen DNA van Louwes of van het slachtoffer op het mes aanwezig was) verzwegen. Dan was er zeker een andere situatie geweest en was het waarschijnlijk niet eens tot een rechtszaak gekomen voor Louwes.

In ieder geval had de blouse nooit onderzocht mogen worden op DNA 4 jaren na de moord, alleen al wegens het ontbreken van de chain of custody. Bas Haan neemt dit alles echter niet mee.

2. .Blz.9: *“Er is nieuw bewijs tegen Louwes: DNA. Op de kleding van de vermoorde weduwe zijn vier jaar na dato alsnog DNA-sporen en een druppel bloed van Louwes gevonden.”*

Onwaar: Niet vastgesteld is dat het vlekje van 2x4 mm bloed van Louwes bevatte. In de DNA-grafiek staan ook een aantal exclusieve kenmerken van de weduwe benoemd, plus nog een kenmerk dat noch in het profiel van de weduwe, noch in dat van Louwes past.

3. .Blz.11: *“al het gevonden technische bewijs wijst naar Louwes....niets wijst in de richting van Michaël de Jong.”*

Dit strookt niet met objectie waarheidvinding: al het gevonden technische bewijs is kunstmatig aan elkaar geknoopt en kan onderdeel voor onderdeel voldoen aan legitieme verklaringen, terwijl in de richting van Michaël de Jong er veel aanwijzingen en feiten zijn die op zijn minst verbazing oproepen dat er niet verder is gerechercheerd.

4. .Blz.11: *“... ‘de klusjesman’ is geen klusjesman (...) En ‘de klusjesman’ was een huisvriend van het slachtoffer, die hooguit een keer een kapotte lamp bij haar heeft vervangen. “*

Onwaar: Al in zijn eerste verhoor bij de politie zegt Michaël “Voor zover ik weet ben ik de enige persoon die klusjes opknapt in en rond het huis”. Op Blz.29 van zijn boek vermeldt Bas Haan zelf dat de term ‘de klusjesman’ uit politiestukken komt. Ook Stan de Jong en het A.D. hebben het over de ‘klusjesman’ (Blz. 68). Kortom, door hemzelf, politie, Officier van Justitie en media wordt deze term gebezigd. Michaël heeft daar zelf voor gezorgd.

5. .Blz. 12: *“...precies is gebeurd, weet ik niet, ik was er niet bij. Maar wat ik wel weet, is dat de complottheorieën die de ronde doen, behoren tot het rijk der fabelen.”*

Heeft ook Bas Haan het “Magische Oog”, zoals beschreven door Ton Derksen in zijn boek ‘Het OM in de fout’: er niet bij zijn en het toch weten?

6. .Blz.13: *“Bovendien had kapster Miranda een paar maanden daarvoor nog uitgebreid theegedronken bij de weduwe...”*

Onwaar. Miranda heeft dit in een reactie op de site van misdadjournalist J.H. Kortering zelf ontkend.

7. .Blz.14: *“Alles wat de politie dan heeft, is het lichaam dat door de technische recherche wordt onderzocht”.*

Dat er tijdens dat eerste onderzoek door de Technische Recherche al veel is misgegaan op forensisch technisch gebied wordt niet door Bas Haan onderkend. Het gebruik van microsporenfolie voorafgaand aan DNA-onderzoek, het openen van de kleding, het gebruik van eenzelfde meetlatje dat op verschillende plekken op de blouse wordt gelegd, het niet op een forensisch technisch verantwoorde wijze veiligstellen

van de kleding, het niet tot *in detail* fotografisch vastleggen van de situatie van het stoffelijk overschot en van het huis, vervolgens niet zorg dragen voor een sluitende chain of custody van stukken van overtuiging, waaronder de blouse, er zit geen verslaglegging van de lijkschouw op de PD in het dossier, etc., etc.. Dat deze zeer gebrekkige eerste aanpak het DNA-onderzoek op de blouse van de weduwe 4 jaar nadien volkomen waardeloos, zelfs ongeoorloofd maakt, laat Haan voor het gemak achterwege.

8. *.Blz.15: "Want al lijkt het er sterk op de weduwe op 23 sept.99 vermoord is, zeker is dat niet. Daarna: "Ze werd pas twee dagen later gevonden ...".*

Schouwarts noch sectiearts hebben bij benadering het tijdstip van overlijden van het slachtoffer vastgesteld. Het nalopen van alibi's in een beperkte tijdsperiode, aangenomen aan de hand van (manipuleerbare) 'stille getuigen', is dan ook een hachelijke zaak. Haan voegt zich echter braaf en kritiekloos in de door de politie veronderstelde tijdsperiode.

9. *.Blz.16, 1^e regel: "Rechters is het uiteindelijk niet gelukt om een motief vast te stellen, waarmee de deur naar speculaties wagenwijd open bleef staan."*

Deze deur had dus gesloten moeten worden en niet heropend door prof.v.Mourik, uitgenodigd door Haan. De speculatieve beschuldigingen achteraf door Van Mourik, hebben geen feitelijke gronden, aangezien de rechters het motief niet bewezen achtten.

10. *.Blz. 16/17: "De weduwe had geen vijanden".*

Onwaar. Mevr. W. was duidelijk gebrouilleerd met meerdere personen uit haar directe omgeving: in ieder geval met haar eigen familie, met een zwager, maar ook met bepaalde 'kennissen' had ze het wel gehad. Zij was beledigd over de geopperde geldwaarde van het schilderij van haar echtgenoot, de aanschaf van een paard en de bijbehorende onderhoudskosten, de kennis kreeg geen sleutel meer van haar toekomstige woning aan het Pothoofd, was geen E.T. meer in het veranderde testament en zijn dochter en vrouw werden uitgesloten van de miljoenenenerfenis. Er waren andere, opdringerige personen, waarmee de weduwe het contact meed en er werd over Michaël door meerdere getuigen gemeld dat er tegenover hem angst en afkeer was.

11. *.Blz.18: "Louwes heeft gelogen over het laatste telefoongesprek".*

Dit klopt niet. Louwes is hier zelf mee gekomen, al tijdens het eerste gesprek met de politie heeft hij bij benadering het tijdstip genoemd en hij heeft zelf uitgezocht hoe laat het telefoontje werkelijk was gepleegd.

12. *.Blz.18: "Louwes heeft haar vermoedelijk vlak voor de moord gebeld"*

Nogmaals: het tijdstip van de moord is slechts vastgesteld op basis van manipuleerbare 'stille getuigen'. 'Vlak voor de moord' is dus nergens op gebaseerd.

13. *Blz.18: "De politie concludeert daaruit dat hij liegt".*

Uitermate opvallend. Met het opvragen van de bijbehorende TA gegevens had de politie de lokatie van dit telefoontje kunnen verifiëren of falsificeren. Die gegevens zijn er niet en werden in de rechtszaal ook niet van belang geacht. Echter, geen kritiek hierover van Haan.

14. .Blz.27/28/29: *Waisvisz*

Waarom verbaast het Haan niet dat er niets is gedaan met de handschriftanalyse van het tuinbriefje, terwijl hij op Blz. 27 duidelijk meldt dat zij hun sporen hebben verdiend en door rechters hun conclusies vaker werden gevolgd dan die van het NFI? Het opgemaakte daderprofiel van Waisvisz past in het geheel niet bij Louwes.

15. .Blz.30: *Het motief, de mogelijke daderkennis van Michaël, zijn tegenstrijdige alibiverklaringen, etc..*
Dit zijn vragen die het rapport Waisvisz oproept. Haan gaat de beantwoording van deze vragen echter uit de weg.

16. .Blz. 30/31 *“als we kunnen aantonen dat het bewijs niet deugt, dan is er sprake van een rechterlijke dwaling. (...) Het enige waar we mogelijk een oordeel over kunnen vellen, is over de werkwijze van politie, justitie en rechters. (...) Het gaat om het bewijs tegen Louwes”.* En *“het verhaal van evt. vrijlopende moordenaar”* met instemming van hoofdredacteur links laten liggen. *“...dat is van latere zorg”* en *“Eerst moet maar vastgesteld worden dat Louwes onschuldig is.”*

Realiseert Haan zich niet dat dit de omgekeerde wereld is: onschuld moet eerst bewezen worden , de schuldige komt later wel?!

Inmiddels is niet alleen het mes als bewijsmiddel ondeugdelijk gebleken, maar ook het DNA. Haan toont ook aan dat het onderzoek door politie en justitie uitermate gebrekkig is geweest. Dat hij daaruit opmaakt dat er *‘niets tegen Michaël is’* is dan ook opmerkelijk.

17. .Blz.31: Wat doet Haan met de uitspraak van prof.Tak over Waisvisz: *“het rapport dat je met rode oren leest. Een groot aantal zaken die door de politie naar voren zijn gebracht, die halen zij onderuit. Op een overtuigende manier.”?*

Bas Haan doet hier niets mee.

18. .Blz.34: *Haan beschrijft de consistentie in het verhaal van Louwes over het eerste moment van horen van de moord op de weduwe.*

Hoe anders reageert hij op de verklaringen van Michaël. Wat doet Haan hiermee?

19. .Blz.37/38: Bas Haan noemt op deze bladzijden terecht een lange lijst van fouten en onduidelijkheden over het mes, bijvoorbeeld over tijdstip en omstandigheden van veiligstellen, ontbreken van administratie, foute BPS-nummer, etc. Hij vult dit aan met de zin *“En het zijn dit soort fouten en administratieve slordigheden die extra voeding geven aan de talloze complottheorieën.”*

Het gaat echter om meer dan een complottheorie: het zijn vastgestelde fouten, die op zijn minst ernstige twijfel geven aan een stuk van overtuiging. Dit mes had nooit in deze zaak betrokken mogen worden, en uiteraard had dit mes nooit aan Louwes gekoppeld mogen worden.

20. .Blz.41: *“DNA-onderzoek aan het mes P1 in 1999 levert niets op.”*

Volgens het NFI is er helemaal geen DNA onderzoek gedaan in 1999.

21. .Blz. 41: *“Opnieuw kiest Spike voor de geur van Louwes”.*

Aangezien het mes het moordwapen niet kon zijn en Louwes niets met het mes te maken heeft gehad, hoe komt de geur van Louwes op het mes? Dit is wat Louwes al die tijd al wil weten en waarop ook van Haan geen ontrafeling komt.

22. .Blz.44/45: 13 Januari 2000, aanvullend PV, veiligstellen mes P1 *“op papier klopt nu alles...”* en *“hoe eerst een getuige-deskundige en daarmee een gerechtshof bestaande uit drie rechters door politie en justitie op het verkeerde been wordt gezet. Of zoals Van Koppen het zegt: “Een proces verbaal moet gewoon kloppen. Als je daar niet op kunt vertrouwen schop je de basis onder ieder strafdossier uit. (...) In deze zaak is op z’n minst heel creatief met processen-verbaal omgesprongen”.*

Maar als informatie belastend is voor Louwes dan kiest Haan ervoor om die informatie als hard te presenteren of op een zeer suggestieve manier.

23. .Blz.44/45: handelt over alles wat mis ging met het mes en *“hoe 3 rechters door politie en justitie op het verkeerde been zijn gezet”* en hoe dit wordt bekritiseerd door Van Koppen.

Ook de misleiding van Mw.Schoon, geurproef-deskundige, door het rechte team, komt aan bod.

Bas Haan dicht zichzelf de sleutelrol toe in de verandering van inzicht van Mw.Schoon, terwijl hij voorbij gaat aan het feit dat dit natuurlijk niet zijn taak zou behoren te zijn en dat misleiding in de rechtszaal uit den boze is.

24. .Blz.47 t/m51 handelen over het telefoontje van 16 seconden.

Ondanks alle ontlastende verklaringen, krijgt Bas Haan het niet voor elkaar te ontrafelen, waarom rechters dit telefoontje toch als bewijs van leugenachtigheid van Louwes bestempelen.

25. .Blz.51: *“KPN waarschuwt dat de gegevens alleen als “aanvullend bewijs” mogen dienen”*

Dit komt niet overeen met de verklaring van de heer R. van KPN, zoals die in het TJ staat opgetekend.

26. .Blz.52: *“toch had ik wel zo mijn gedachten over die andere verdachte.”*

Begrijpt Bas Haan ook waarom die andere verdachte door de recherche plotseling moest worden losgelaten als verdachte? Een ontrafelende verklaring op dit punt zou zeker in dit boek op zijn plaats zijn geweest. Het was niet zo, dat onomstotelijk is vastgesteld dat Michaël de Jong geen verdachte meer kon zijn.

27. .Blz.64: *“De officier van Justitie (Duijts) deed iedere keer ten onrechte voorkomen alsof Louwes de enige verdachte was zonder een alibi. Andere potentiële verdachten zouden volgens haar wel over een sluitend alibi beschikken.”*

Dit blijkt dus onjuist: inmiddels weet ook Bas Haan dat meerdere potentiële verdachten geen sluitend alibi hebben voor het door de recherche vastgestelde tijdstip van de moord.

Terwijl Haan zoals uit het boek blijkt, uitvoerig met Michaël en zijn vriendin heeft gesproken, stelt hij ze geen diepgaande vragen over die steeds veranderende en niet kloppende alibi's. Het is voldoende voor Haan om - onterecht- te stellen dat er ook iets niet deugt aan het alibi van Louwes, dus streept hij het tegen elkaar weg.

28. .Blz.64: *“Duijts verzwijgt het ontbreken van DNA op het mes P1 tegenover de RC in 1999”.*

Opvallend, aangezien het NFI ontkent enig DNA onderzoek te hebben verricht met het mes P1 in 1999. Wel werd gesteld dat geen bloed aangetroffen was en dat dat de reden was dat er geen DNA onderzoek had

plaatsgevonden. Overigens wordt er in 2003 op hetzelfde mes wel DNA gevonden van twee onbekende mannen.

29..Blz.65/66: *“verhalen” over Michaël de Jong.* Met het herhaaldelijk toepassen van het woordje **“zou”**, suggereert Bas Haan dat de verhalen niet waar zijn. Deze verhalen (en nog meer) worden echter door getuigen bevestigd, (ex-psychiatrische patiënt van dr.Wittenberg, soort stiefzoon van de weduwe, wapenverzamelaar, alcoholist, jeeps, sex-industrie, twee enorme honden, sowieso geen frisse indruk makend,[medicijngebruik, agressiviteit; toegevoegd door Franc.,deze worden niet in boek als ‘verhaal’ genoemd, hier ook weglaten?], daderkennis, ‘te vroeg’ op de hoogte zijn van de moord blijkens het moment van opstellen en aanbieden van de rouwadvertentie).

30. .Blz.67: Bas Haan: *“want de ongekende hoeveelheid geruchten en suggesties over de persoonlijkheid van De Jong, die ik jaren later wel zou kunnen verifiëren, bleken inderdaad precies dat te zijn: onzin”.* Bas Haan heeft het hier alleen over de **persoonlijkheid** van De jong. Verschillende getuigen hebben verklaringen afgelegd over de persoonlijkheid van Michaël, onder ander dat hij goed kan liegen. Hoe heeft Bas Haan kunnen verifiëren dat dit ‘onzin’ is?

31. .Blz.68: *“Hij **zou** geld stelen voor zijn Jeeps.”* Michaël vertelt zelf dat hij zijn Jeeps opknapte met geld van verkocht antiek. Hoe komt Michaël aan het geld voor antiek?

32. .Blz.75: *“Richard Eikelenboom krijgt de opdracht om het werk van een van zijn voorgangers over te doen en P1 nog een keer op DNA te onderzoeken”* en deze *“nieuwe informatie”* wordt aan de Hoge Raad voorgelegd als zijnde een novum.
Nogmaals: er is in 1999 geen DNA-onderzoek aan mes P1 gedaan.

33. .Blz.83: *“Het novum dat de Hoge Raad ziet, bestaat in werkelijkheid niet.”* Hier heeft Bas Haan een punt (mits er DNA-onderzoek op het mes is gedaan in 1999, wat het NFI ontkent). Wat doet hij hiermee?

34. .Blz.84: Eikelenboom: *“Dat is onzin. Ik heb dezelfde technieken gebruikt die ook in 1999 werden gebruikt. Alleen heb ik de moeite genomen het lemmet en het handvat uit elkaar te halen, (...) op de grens van het lemmet en het handvat. Dat was bij het eerste onderzoek niet gebeurd.”*
Op deze plek werd echter geen DNA gevonden, dus deze mededeling is zinloos, zo niet misleidend, naast het feit dat er geen DNA-onderzoek uit 1999 van het mes heeft plaats gevonden.

35. .Blz.84/85: Haan bespreekt het omstreden (*“verre van objectieve”*) proces-verbaal van OvJ Duijts dd 28-10-2003. *“Duijts speelt geen enkele rol meer in het proces tegen Louwes”* maar *“probeert op deze manier de AG te beïnvloeden ten nadele van Louwes”*.
Ten eerste was het geen officieel Proces Verbaal van de OvJ Duijts, maar een soort verslag van overleg met politie IJsselland met aanbevelingen voor de AG, op briefpapier van Politie IJsselland, met de namen van OvJ Duijts en een politiefunctaris, overigens zonder handtekeningen.
Ten tweede: heeft Bas Haan ontrafeld hoe het (juridisch) mogelijk is dat OvJ Duijts toch haar invloed uitoefent op een zaak waar zij geen rol meer in speelt?

36. . pag. 86, regel 15: **Drie** medewerkers van de Technische Recherche aanwezig bij sectie? Volgens journaal is één TR aanwezig geweest. Dr.Visser kan zich tijdens de zitting dd 8 december 2003 helemaal geen TR herinneren, maar neemt aan dat er wel iemand van de TR aanwezig was, omdat dat normaal was. Heeft Bas Haan onderzocht of *“die andere twee collega’s, die nog ondervraagd moesten worden”* ooit nog zijn ondervraagd? Er staat nl. niets over in het dossier.

37. .Blz. 86 t/m 87 bovenaan: *“Dat haar theorie over de ruggegraat...etc.”*: Dit hele stuk over *“hoe Visser zou reageren bij bepaalde vragen en dat dat **onverhoopt** in het voordeel van de verdachte zou kunnen werken”*.

Bas Haan heeft hier een belangrijk punt in de procesgang. Noemt het zelfs een belastend en beschamend PV van Duijts. Hij heeft dit echter niet ontrafeld.

38. . Blz.89: *“Ook van het vermeende motief en bewijsvoering laat Brughuis niets overeind”* en blz. 106: *“Het motief is niet vast komen te staan. Daarmee heeft de zaak een onbevredigend einde”*.

Hoe kan Haan dan kritiekloos accepteren en zelf via Netwerk destijds en zijn boek in de publiciteit brengen m.b.v. Prof.v.Mourik, dat motief en bewijsvoering wel plausibel zijn?

39. .Blz. 90: Haan meldt niet dat AG Brughuis NIET Louwes’ geur op het mes / geurdoek verklaart. Dit feit wordt verzwegen/weggemoffeld.

40. .Blz.91: de start van het proces was de regiezitting van 16 sept.03 en niet 8 dec.03.

Op de regiezitting van 16 september 2003 werd voor het eerst het DNA-onderzoek op de blouse en het mes P1 (en een paraplu) aangeslingerd. Eventueel gevonden DNA moest worden vergeleken met DNA van verdachte en slachtoffer.

Toch duurde het tot op de dag van de zitting (8 dec.2003) dat Louwes en zijn verdediging op de hoogte werden gebracht van de bevindingen.

41. .Blz.92: Over de eerste zittingsdag (08-12-2003): *“Van het NFI is niemand in de zittingszaal aanwezig om uitleg te geven, dat komt op een later moment in het proces aan de orde”*. De afwezigheid van DNA-deskundigen van het NFI op dit zittingsdag wordt herhaald op Blz. 94. Dit terwijl op Blz.98 staat: *“Enige kracht is wel degelijk nodig’, zo stelde de heer Eikelenboom van het NFI al ter zitting van 8 december.”*

Zowel Kloosterman als Eikelenboom waren aanwezig op die eerste zittingsdag.

42. . Blz.93: *“Als je DNA gevonden wordt, dan heb je wel wat uit te leggen.”*

Deze woorden van Bas Haan zijn de letterlijke woorden van Eikelenboom in Koud Bloed. Beiden negeren de plausibele uitleg die van Knoops/Louwes komt.

43. . Blz.93/94: Waarom ontrafeld Bas Haan niet de meened, gepleegd door dr.Visser, over het vaststellen van de steekdiepte?

44. .Blz.94: *“Vragen over het DNA uitgesteld tot de volgende zitting”*.

Dit is niet waar.

45. .Blz.95: Bas Haan vindt het *opvallend* dat Louwes zichzelf niet vrijpleit door een andere verklaring dan de waarheid te geven van het ochtendbezoek.

Dit is de omgekeerde wereld. Daarnaast is die verklaring meer dan voldoende om aanwezigheid van het DNA te verklaren.

46. .Blz.96: Over de twee nieuwe rapporten van het NFI op 26 januari 2004: *“En daarbij was nog meer belastend DNA-bewijs tegen Louwes gevonden. Dit keer geen contact-DNA, maar bloed van Louwes in de kraag van de blouse van het slachtoffer (zie afbeelding Blz.97). Op een plek vlak bij de wurgsporen in haar hals.”* En op blz. 98: *“Met name (...) een bloedspoor op de blouse (...) tot de conclusie kunnen brengen dat hiermee de zaak “rond” is. (...) het is gewoon ouderwets DNA, sinds jaar en dag bekend en evenzeer sinds jaar en dag een bijna onaantastbaar bewijsmiddel”*

Niet alleen klopt de locatiebeschrijving niet (het bloedvlekje was niet in de hals maar achter op de kraag (aan de kant van de nek) gevonden waar geen wurgsporen bij de weduwe zijn aangetroffen), maar het NFI meldde niet dat de grafiek van dit vlekje ook DNA-kenmerken van de weduwe laat zien.

47. .Blz. 97: *“DNA ontdekt op die plekken waar je zou verwachten dat de moordenaar zijn DNA achter zou laten, namelijk in de buurt van de gebroken ribben”*.

Dit zijn letterlijke woorden van Eikelenboom en het is onzin. In toelichting op zitting 26-1-04 staat: *“Vlek #20 bevindt zich op de rechter voorzijde v.d. blouse (dit blijkt later de linker voorzijde te zijn)...lichtrode substantie, vlek lijkt op afdruk van een vinger. Onder deze locatie had het slachtoffer een groot aantal ribbreuken”*. Terwijl dr.Visser in zijn verhaal op de zittingsdag 8 dec. 2003 verklaart: *“Ik ga uit van stomp samendrukkend geweld. Het zou kunnen dat met de knie op de borstkas is gedrukt.”*

Daarnaast is er geen onderzoek gedaan naar locaties van de monsters van de blouse in relatie tot de locaties van de ribbreuken. Dat kan ook niet omdat de breuken niet nauwkeurig staan omschreven in sectierapport. Deze later gelegde relatie slaat dus nergens op. Heeft Bas Haan dit niet bestudeerd maar alleen braaf overgenomen van Eikelenboom?

48. .Blz.100/101: Bas Haan haalt hier de verbroken chain of custody van de blouse aan en het ontbreken van de andere kleding, m.n. het vest. Dit is een juridisch belangrijk punt waarop Louwes direct vrijgepleit had moeten worden. Bas Haan doet hier niets anders mee, dan stellen: *“juist met die kleding zijn op het eerste gezicht nog gekkere dingen zijn gebeurd dan met het mes”*. En in de zin ervoor: *“Feit is dat de politie in deze zaak eerder met processen-verbaal heeft gemanipuleerd. Toen ging het om het mes, nu gaat het om de kleding van het slachtoffer”*.

Haan meldt op blz.101: *“De manier waarop met het voormalig forensisch bewijs is omgegaan, wekt geen vertrouwen. Is alles wel door justitie aan de rechters en aan de verdediging gemeld?”*

Bas Haan heeft ontrafeld, we wachten op zijn antwoord.

Intussen citeert hij Louwes: *“Ik heb nog steeds vertrouwen in de uitspraak”, “Het hof zal inzien dat wat de AG hier zegt, gewoon niet op waarheid berust” en “Dit bewijs is aantoonbaar ongeloofwaardig.”*

49. .Blz. 105: Over het arrest uit Den Bosch: *“Het arrest levert voor juristen voldoende stof tot discussie, maar is niet gebaseerd op aantoonbaar onjuiste informatie. Dit technisch bewijs is overtuigend. Journalistiek is er geen eer meer aan te behalen”*.

De dubbele ontkenning in deze zin is een hele gladdes: Bas Haan durft niet op te schrijven: *“maar is gebaseerd op aantoonbaar juiste informatie”*, zeker niet met alle twijfel die hij zelf hiervóór heeft geuit over de behandeling van de stukken van overtuiging die het bewijs hebben geleverd.

50. *.Blz.110*: Op deze pagina beschrijft hij de houding van het O.M. (Harm Brouwer) over het weigeren stukken vrij te geven in de Schiedammer Parkmoord. Dit is de identieke houding die wij die kennen in de DMZ: het weigeren van stukken met dezelfde “privacy gevoelig” reden.

51. *.Blz.111*: Echo van Eikelenboom over de *“verschillende soorten van DNA-sporen”* die van Louwes gevonden zouden zijn, terwijl er feitelijk geen onderscheid gemaakt kan worden aan de hand van het DNA op zich. Het is een niet-wetenschappelijke interpretatie. Bloed, sperma en speeksel (als voldoende aanwezig) zijn als zodanig te typeren. Van biologische contactsporen, waarvan in deze zaak sprake zou zijn, is met de huidige technieken niet vast te stellen tot welke lichaamcellen ze behoren. Dit staat meermalen in de rapporten en in de literatuur (o.a. Bronteksten NFI).

52. *.Blz.111*: *“Eén aanraakspoor zou bijvoorbeeld gemakkelijk door ‘contaminatie’ of ‘secondary transfer’ kunnen zijn, maar meer dan vijf?”*

Haan houdt geen rekening met bijvoorbeeld het spreken met consumptie, waarbij vele minuscule spetters vol met DNA door de lucht worden verspreid. Ook houdt hij geen rekening met de crosscontaminerende wijze van behandeling door TR en het idem bewaren van de blouse.

53. *.Blz.111*: *“Alle gevonden DNA-sporen zouden geconcentreerd op plaatsen zitten, die logisch samenhangen met verwurging.”*

Bas Haan laat het onterecht lijken alsof alleen ‘geconcentreerd’ op bepaalde plaatsen op de blouse DNA van Louwes is gevonden; hij meldt ook niet dat het om zeer minieme hoeveelheden gaat.

54. *.Blz.112*: *“Bloed is op geen enkele manier door contaminatie of secondary transfer te verklaren”*. Wel dus. Er zijn verschillende “lege” DNA-loze (en bijna lege) bloedvlekjes op de blouse gevonden. Crosscontaminatie van een dergelijk DNA-loos bloedvlekje met DNA-houdend speeksel van Louwes, tijdens de eerste bewaarperiode, waarin de blouse vochtig in een A4-grote enveloppe werd gedaan, kan ‘bloed met DNA van Louwes’ verklaren.

55. *.Blz.112*: over de Schiedammer Parkmoord: *“Aanvankelijk ontkennen het ministerie, het OM en het NFI dat er DNA-bewijs is achtergehouden.”*

Toch lijkt het erop dat Bas Haan niet kan geloven dat hiervan ook sprake kan zijn bij de DMZ.

56. *.Blz.113*: *“Het lijkt erop alsof het ministerie ondanks de erkenning dat er enorme fouten zijn gemaakt, toch nog probeert de eigen ambtenaren uit de wind te houden.”*

“Lijkt erop”?

57. *.Blz.120*: Paalman en de Roy van Zuyderwijn zoeken Meike op en nemen een verklaring af, echter zonder bandopname omdat de batterijen leeg zijn: *“Het gesprek levert volgens de rechercheurs een bevestiging op van het feit dat zowel Michaël als zijn vriendin Meike verschillende verklaringen geven over het tijdstip dat Michaël thuis was op het tijdstip van de moord. Meike zou daarmee belastend*

over haar vriend hebben verklaard” en “ Later zou blijken dat de vriendin van Michaël in geen geval bereid is om tegen haar vriend te verklaren – integendeel, ze is er tot op de dag van vandaag woedend over, dat diverse pogingen zijn ondernomen om haar zover te krijgen” .

Meike en Michaël hebben meermalen tegenstrijdige en onware verklaringen afgelegd. In die zin heeft Meike het aan zichzelf te danken dat ze daarmee belastend over haar vriend heeft verklaard.

58. *.Blz.127: Over Maurice de Hond: “Door de publiciteit melden zich allerlei ‘getuigen’ bij hem met belastende verklaringen tegen De Jong. Hij zuigt al die informatie als een spons in zich op en past het in zijn theorie.” en “ Allemaal zaken die in 2002 al bekend waren, maar waar De Hond allerlei nieuwe informatie heeft verzameld.”*

Door ‘getuigen’ tussen aanhalingstekens te plaatsen trekt hij ze in twijfel.

Door te zeggen dat Maurice de informatie “in zijn theorie past” doet hij het voorkomen alsof die informatie daar niet naadloos op aansloot, maar op maat gemaakt is. Door die laatste zin suggereert hij dat *alles al bekend zou zijn geweest*, terwijl het om nieuwe getuigen ging (L. en H. die in februari en april 2006 naar voren kwamen) die nota bene niet gehoord werden, ook niet in 2006!

59. *.Blz.127: Door het voortdurend gebruik van aanhalingstekens in het stuk over Maurice de Hond versus Michaël, trekt Bas Haan alle naar boven gekomen getuigenverklaringen in twijfel, zonder ze te kunnen ontkrachten.*

60. *.Blz.129: “Het motief ligt volgens De Hond in de testamentswijziging.”*

Het verschil tussen het eerste en tweede testament over het te ontvangen legaat van Michaël is reeds in ‘Oordeel Zelf’ van Maurice de Hond in 2006 aan de orde geweest.

61. *.Blz.131: Volgens Bas Haan was eerder een afspraak gemaakt van Brouwer met De Hond dat er geen “nalevering” van informatie zou zijn na het gesprek van 31 januari 2006. Dit zou overigens de reden zijn waarom de aangeleverde getuigen niet zouden zijn verhoord? Zie ook blz.142 (bovenaan): “gespeelde verontwaardiging van de Hond, want het kan hem niet verbazen dat justitie niets met de nieuwe getuigen doet. Dat was namelijk zo afgesproken.”*

Onwaar. Dit heeft Brouwer in juni 2006 gesteld toen bleek dat nieuwe -belangrijke- getuigen zoals L. en H. genegeerd waren. Het zou ook een onzinnige afspraak zijn geweest. De Hond kan aan de hand van emailverkeer uit de periode februari – april 2006 aantonen dat het OM de door hem toegezonden nieuwe informatie accepteerde en doorstuurde naar het onderzoeksteam.

62. *.Blz.135: Lucinda Kenny (FSS) zou op basis van de forensische technische gegevens een contra-analyse van het DNA-bewijs hebben gemaakt. De aangeleverde gegevens zijn echter absoluut ontoereikend om als second opinion te kunnen gelden, slechts een kleine opmerking in de marge, maar de manier waarop het omschreven staat suggereert wel dat er uitvoerig en grondig werk is verricht. Bas Haan vergeet ook de toevoeging uit 2007 van het FSS, toen Kenny begreep hoe de blouse mishandeld was en daarover niet van op de hoogte was en aangaf alleen daardoor al de stellingname van het NFI verzwakt.*

63. *.Blz.137: Bas Haan geeft een onvolledige weergave FSS-rapport. Zijdelings, zonder specificatie wordt het gunstige aspect voor Louwes genoemd, maar de nadruk ligt op het bloedvlekje en de verklaring*

daarvoor. Het is logisch dat er voor het bloedvlekje niet eenzelfde verklaring gegeven kan worden als de overige – door het FSS getypeerd als niet-delict gerelateerde contactsporen als men zegt dat het DNA slechts van Louwes afkomstig is. Opmerkelijk dat Bas Haan niet het NFI m.b.t. het bloedvlekje citeert, die dit juist als niet-delict gerelateerd acht in 2007.

64. .Blz.140: Er zijn in 2006 95 extra monsters van de blouse genomen van “make-up vlekken” en bloedvlekken volgens Bas Haan.

NFI rapport van 19 mei 2006, letterlijk:” *In de opdracht van de officier van justitie wordt expliciet genoemd om de bloedsporen op de blouse van het slachtoffer te onderwerpen aan een DNA-onderzoek. Bij de afweging om het DNA-onderzoek in dit stadium van het onderzoek te beperken tot de bloedsporen op de blouse is meegenomen dat bloedsporen in de regel een grotere criminalistische waarde hebben dan contactsporen waarvan de aard van het celmateriaal niet kan worden achterhaald.*” Dit zijn de 95 extra monsters. In dit rapport overigens ook de *latere ontstane bloedvlek en -vlekjes, “die derhalve niet delictgerelateerd zijn en niet zijn veiliggesteld t.b.v. DNA-onderzoek. Deze bloedsporen zijn ontstaan tijdens het verplaatsen, transporteren en/of ontkleden van het slachtoffer.”*

Deze FEITEN wordt niet genoemd door Bas Haan, terwijl hij zegt dit rapport wel gelezen te hebben.

65. .Blz.147/148: herhaling brief van Maurice aan Louwes, zoals getoond in Netwerk-uitzending met Prof. Van Mourik. Deze brief wordt weergegeven volledig buiten de context waarin de briefwisseling plaatsvond, die samenhang met het feit dat Mr. Knoops wel de beschikking had over het rapport van het oriënterend vooronderzoek, maar gebonden was aan afspraken met het OM, waardoor De Hond er geen toegang toe kon krijgen.

66. .Blz.150, laatste regel: Bas adviseert Ernest: *“En wat dat oriënterend onderzoek betreft: als Knoops dat geheimhoudt, ga er dan maar van uit dat dat in jouw belang is.”*

Het was niet de wens van Knoops het geheim te houden, maar opgelegd door OM. En dat was niet in het belang van Louwes. De eindconclusie luidde immers: dat niet is gebleken van feiten en omstandigheden die, als ze destijds aan (het OM en) de rechter bekend waren geweest, tot een ander oordeel dan het thans geldende – zijnde de veroordeling van E.L. – hadden kunnen leiden. Alles overwegende levert dit onderzoek dus geen reden op voor twijfel aan de juistheid van het rechterlijk oordeel in deze zaak.

Worden echter de verschillende documenten (voor zover niet achtergehouden door OM) goed gelezen, dan blijken er weldegelijk verschillende aanknopingspunten in te staan voor verdere actie.

Met de conclusie wordt de hele onderneming inderdaad weer een doofpotactie, die niet in het belang van Louwes is.

67. .Blz.151: *“Er zitten veel moordenaars in de cel op basis van minder bewijs.”* Als reactie op nuancering van het DNA-bewijs.

Klopt, kijk maar naar Kees B., Lucia de B., Herman Dubois, Wilco Viets etc. etc.. Dat is eerder reden tot bezorgdheid dan nuancering.

68. .Blz.152: *“De vragen over tegengestelde verklaringen van Michaël en Meike zijn irrelevant, want Louwes en zijn vrouw hebben precies hetzelfde gedaan”.*

Niet alleen is Louwes wel consistent geweest in zijn verklaringen en is zijn vrouw twee maanden na het gebeuren voor het eerst ondervraagt (terwijl de politie hulp erbij haalde omdat ze volledig was ingestort),

dan nog valt dit niet weg te strepen tegen de meermalen een paar dagen na de moord afgelegde tegenstrijdige verklaringen van Michaël en zijn vriendin.

Het geeft de vooringenomenheid aan van Haan, die zich hierdoor heel gemakkelijk afmaakt van deze relevante onwaarheden. Zo wordt in het boek van Haan niets gezegd over het feit dat twee dagen na de moord Michaël in Arnhem een mes heeft gekocht, maar daarover enkele dagen na de moord heeft verklaard, samen met zijn vriendin, dat het een magneetstrip was. Een punt dat door Maurice de Hond en anderen als belangrijk argument wordt gehanteerd met betrekking tot het slechte onderzoek van het OM en de positie van Michaël. Het wordt gemakshalve door Bas Haan compleet genegeerd. Het minste wat hij had kunnen doen was Michaël en zijn vriendin hierover indringende vragen stellen, maar ook dat heeft hij niet gedaan.

Dat het mes Bas Haan niet ontgaan kan zijn, werd op de persbijeenkomst van het uitkomen van zijn boek benadrukt. Daar heeft Michaël de Jong aan Bas Haan een Global GS8 mes cadeau gegeven. Een soort mes waarvan door mensen rondom Maurice de Hond wordt beweerd dat hiermee de steken in de hartstreek van de weduwe zijn geplaatst.

69. *.Blz.152: Alibi Michaël de Jong vs alibi Ernest Louwes. "Nu, jaren later, heeft Maurice de Hond een heel nieuw alibi voor Louwes geconstrueerd."*

Niet alleen worden de alibi's tegen elkaar weggestreept, maar er wordt beweerd dat Maurice het alibi van Louwes zou hebben geconstrueerd!

70. *.Blz.154: Haan heeft het over een 'hervonden herinnering' van Louwes met betrekking tot het file-verhaal. Hij vergeet echter in zijn overweging mee te nemen dat Louwes in zijn eerste gesprek met de politie (maandag na de moord) zijn moment van thuiskomst plaatst tussen 21.15 en 21.30 uur, waarmee hij impliciet aangeeft langer over de route Utrecht-Lelystad te hebben gedaan en de vertraging door de file verwerkt in zijn verhaal.*

71. *.Blz.154: Bas Haan gaat voor zichzelf een vreemde herconstructie maken van het overtuigende file-verhaal van Louwes. Want een alibi zal Louwes niet krijgen, als het aan Haan ligt. Dit is zoals Prof. Derksen in zijn boek "Het O.M. in de fout" beschrijft. "Of Louwes nu over de A28 reedof over het viaduct maakt geen verschil: hij heeft de wegwerkzaamheden in elk geval gezien. Met een alibi heeft dat niets te maken."*

72. *.Blz.155: "Het gaat met name over het nieuwe DNA-bewijs: zijn er nu wel of geen extra DNA-sporen van Louwes op de blouse gevonden. Er zijn namelijk nieuwe monsters genomen op plaatsen die direct grenzen aan de oude vindplaatsen. Die bemonsteringen hebben opnieuw het DNA van Louwes opgeleverd."*

Er is juist NIET direct aangrenzend aan de vindplaatsen nieuwe monsters genomen en er is buiten spoor #42 in geen enkele bemonstering van de blouse DNA van Louwes aangetroffen in het onderzoek van 2006. De 'nieuwe contactsporen' waar het OM het over had waren y-chromosomale uitslagen van De Knijff op de oorspronkelijke, autosomale bemonsteringen van het NFI. Het is duidelijk dat Haan het DNA verhaal niet helemaal heeft begrepen.

Wat Haan helemaal ontgaat is dat De Knijff juist in een zogenaamd "controlespoor" DNA vindt. Het niet vinden van DNA in dit controlespoor was in 2004 juist een bewijs dat tegen Louwes werd gebruikt. De vondst in 2006 van DNA in dat controlespoor ontkrachtte in aanzienlijke mate het bewijs tegen Louwes, maar werd

via een onnavolgbare redenering uiteindelijk nog tegen Louwes gebruikt. In dit boek ook door Bas Haan, die vanaf 2004 klakkeloos de versie van het OM volgt.

73. *.Blz.155: "Het enige resultaat van dat gesteggel en modder gooien is, dat er nog meer verwarring ontstaat over het toch al complexe DNA-bewijs".*

De verwarring ontstaat wel indien men het niet begrijpt. Het OM haalt soms ook "bloed" en DNA door elkaar.

74. *. Blz.155, "vraag ik uitleg over het DNA onderzoek (...) aan Richard Eikelenboom".*

Iemand die 'contact sporen' als dadersporen aanmerkt terwijl er meerdere verklaringen voor DNA overdracht mogelijk zijn, die aan het DNA zelf, zonder ondersteunende tests kan verklaren dat het om een bepaalde soort cellen gaat, dient met zijn uitspraken/uitleg behoedzamer te worden ontvangen. Ook zijn opmerking in Koud Bloed dat het door hem erkende gesol met de blouse "een juridisch probleem is en geen forensische" maakt hem tot een apart soort wetenschapper. Dat hij tevens specifiek onware DNA informatie gebruikt om zijn theorie te 'laten' ondersteunen doet dit ook, evenals zijn zwijgen over het derde DNA in de Parkmoord zaak waar hij als reden opgaf dat de rechter daar niet om had gevraagd.

Het is een bekend verschijnsel dat degene die verantwoordelijk is voor een langdurige veroordeling, de laatste zal zijn om te erkennen dat het bewijs toch beduidend zwakker was dan toen het aan de rechter werd voorgehouden. Bas Haan heeft niet gesproken met een DNA-deskundigen, zoals Prof. Dan Krane uit de VS, die aangeeft dat met dit DNA-bewijs er absoluut niet vast te stellen is of de DNA sporen er tijdens de misdaad opgekomen zijn of op een ander moment.

75. *.Blz.155: Zomer 2006 vraag om uitleg: "Omdat de DNA-rapporten (...) inmiddels allemaal op het internet zijn gezet, is Eikelenboom bereid tot een achtergrondgesprek"*

Onwaar. Al in 2005 was er uitgebreid contact tussen Haan en Eikelenboom over zowel de Schiedammer Parkmoord als over de Deventer Moordzaak, zoals Haan dat toen aan Maurice de Hond vertelde.

Voor 2008 is er geen NFI-rapport of nadere informatie (inclusief vertrouwelijke gegevens uit Louwes' dossier zelfs) op Internet geplaatst.

76. *.Blz.156: Eikelenboom wijst de beschuldiging van de hand dat hij alleen maar zijn (eigen) justitieonderzoek wil verdedigen ten koste van Louwes. Hij had hem eerder toch een Herziening bezorgd?*

De Herziening lag niet alleen aan het werk van Eikelenboom. Alles van het mes deugde niet: de veiligstelling, de administratie, het geurproefgebeuren, de sectiegegevens en ook werd er geen DNA gevonden van Louwes of weduwe. Dat hij hierbij ook een duit in het zakje mocht doen, neemt niet weg dat hij het gevonden DNA op de blouse verkeerd heeft kunnen interpreteren.

77. *.Blz.157: Beschrijving van de werkzaamheden van Eikelenboom door Bas Haan: "Maar dan komt het moeilijkste. Hij gaat op zoek naar zogenaamde aanraaksporen die je niet met de crimescope kunt vinden, maar alleen als je precies weet waar je zoeken moet."*

Dit is, zonder dat Haan het blijkbaar beseft, een omschrijving van de wijze waarop je als forensisch onderzoeker niet moet gedragen. Allereerst weet je bij DNA gewoon niet wat voor soort spoor het is. Ontstaan door aanraken, ontstaan door speeksel, of door verspreiding van het speeksel over de blouse door slechte behandeling. Als sporen niet met een crimescope worden getoond dan betekent dat nog niet dat het

aanraaksporen zijn, zoals het NFI dat in 2006 zelf heeft bevestigd. En zowel door de aard van de misdaad (ribben gebroken via grof geweld van voren, wellicht met de knieën), als door het feit dat veel sporen over de blouse kunnen zijn verspreid door de behandeling met kleefstof (microsporenfolie) of door het opproppen en opvouwen, kan wat je ook vindt op de blouse niets meer zeggen over hoe het erop gekomen is.

78. .Blz.157: *“En voor alle zekerheid neem ik ook een paar controlemonsters op plaatsen waar ik niks verwacht te vinden”.*

Deze monsters neemt hij nadat Knoops had geopperd dat het DNA in de ochtend was overgebracht op de blouse. Eikelenboom en Kloosterman rapporteren dat er zich geen DNA bevindt, wat de hypothese zou steunen dat het DNA 's avonds tijdens de moord op de blouse is gekomen en niet in de ochtend! Gebleken is dat er zich wel DNA in die controlemonsters bevond. Maar toen dit bekend werd in 2006 vormde dit geen enkel probleem omdat het om “meer bewijs” tegen Louwes zou gaan omdat het zijn DNA was.

Logischerwijze echter zou men denken: als een DNA monster (DNA extract) ‘schoon/leeg’ was, dan hoort deze twee jaar later nog steeds ‘schoon/leeg’ te zijn. Anders is het besmet geraakt of ... en dit laatste is gebleken: het is nooit ‘schoon/leeg’ geweest. Toch is het schoon/leeg-zijn gebruikt om aan te tonen dat het DNA alleen tijdens het misdrijf op de blouse is gekomen. Zie verder het DNA verhaal voor de verdere implicaties.

79. . Blz.158: Een heel verhaal over het broekzakvlekje, dat in 1999 onderzocht is en waarvan het DNA geen match met de weduwe opleverde, om uit te leggen dat het NFI nog niet beschikte over het profiel van Louwes, maar toch dat broekzakprofiel er bij pakte om met de blouserresultaten te vergelijken.

Bas Haan vergeet kennelijk dat dit ten stelligste is ontkend [Ingrid: ontkend of verzwegen?] door het NFI/Eikelenboom in 2006 daar zij niet wisten of het broekzakprofiel wel van Louwes was.

Daarnaast blijkt dat men alleen handmatig pieken heeft gelabeld die passen binnen het profiel van Louwes. Andere pieken negeert men. Overduidelijk is dat men op de hoogte was van het profiel van Louwes. Deze ‘voorwetenschap’ echter, druist tegen alle wetenschappelijk DNA onderzoek principes in.

80. . Blz.158, *“...sporen die niet met de crimescope oplichten, wat duidt op huidcellen.”*

Als Kloosterman en Eikelenboom de documentatie hadden gelezen over het gebruik van een crimescope, dan hadden zij kunnen weten dat een crimescope bij kleine hoeveelheden speeksel niet oplicht. Ook hadden zij kunnen weten dat door de kleur van bepaalde achtergronden (b.v. rood/roze/oranje die de make up vlekken hebben) bepaalde vloeistoffen, ook in grote hoeveelheden, niet te detecteren zijn (zie daarover het rapport over de crimescope). Ook hadden ze kunnen weten dat een geringe hoeveelheid speeksel relatief veel DNA oplevert. De conclusie dat het duidt op huidcellen is dan ook beschamend.

81. . Blz.159: Van niemand anders DNA gevonden. *“Niet van de werkster, de huisarts, de groenteboer of anderen, en ook niet van de echte moordenaar, als Louwes onschuldig is zoals hij volhoudt”.*

Los van het feit dat er wel degelijk door het NFI derde DNA is gelabeld, suggereert Haan dat dit onmogelijk is, terwijl bekend is dat zelfs tijdens een moord meestal geen DNA wordt achtergelaten (86%), terwijl bij sociaal contact, m.n. door speekseloverdracht door spreken of via de hand, de kans op aantreffen DNA aanmerkelijk groter is (2 op de 3).

Zo zijn er ook geen vingerafdrukken van de huishoudster gevonden, maar die was toch echt op de morgen van de moord aanwezig.

82. . *Blz.159*: Louwes zou pas beweren dat zijn bloed was afgenomen in 1999 nadat hij in het Nederlands Juristenblad een brief plaatst in 2006. Haan: "Het is de eerste keer dat ik hem op een leugen betrap."

Onwaar. Louwes zegt bij de rechtszaak in 2004 (26-1-2004) ook al dat in 1999 DNA van hem is afgenomen. En blijft het ook nu nog beweren, met een gedetailleerde beschrijving hoe dat begin december 1999 is gebeurd met een vingerprikje en een stukje folie.

83. . *Blz.160*: Wanda Waisvisz heeft al in 2006 het dagboek bekend gemaakt. In 2007 komt zij met een spectaculaire 'ommezwaai' (het artikel in de Telegraaf over de rode jurk die de weduwe volgens Louwes had gedragen). Het vreemde is dat Bas Haan niet meldt dat er tevens een rood giletje in de hal hing, hetgeen op de foto's van de technische recherche duidelijk is te zien. De weduwe zou dit nooit zonder een blouse hebben gedragen en de huishoudster stelt dat de weduwe altijd witte blousjes droeg. Dat de weduwe ook nog eens een rode blouse zou hebben gedragen is onwaarschijnlijk. Niemand spreekt over een rode blouse en in de badkamer hingen twee witte blousen.

84. . *Blz.162*: "Als het onderzoek naar Louwes al in volle gang is, wordt er nog een tijdlijn van de activiteiten van De Jong op 22 en 23 september gemaakt".

Dit wordt opgeschreven door Bas Haan om de stelling van Maurice de Hond te ontcrachten dat Michaël uit de politiefocus werd gemanoeuvreed. Opmerkelijk genoeg: als men aandachtig een tijdlijn zou hebben gemaakt, dan was er opgemerkt dat hij geen alibi had voor het veronderstelde moordtijdstip. Desondanks verklaarde de Officier van Justitie bij de rechtbank in 2000 het tegendeel, nl. dat de alibi's van de anderen klopten of dat ze niet op leugens te betrappen waren.

85. . *Blz.162*: Over het politie-onderzoek in de eerste dagen: Maandag duikt Louwes op als bijzondere betrokkene vanwege zijn laatste telefoongesprek met de weduwe. Pas op dinsdag zou het testament gevonden zijn volgens Bas Haan. Dit klopt niet, want op die maandag heeft Louwes het al met de recherche over dit testament, er was contact met de agenten over het vinden van het testament nog voor zij naar Louwes toe gingen.

86. . *Blz.162*: Tegenstrijdigheid in de verklaringen van Louwes en de werkster over het ochtendbezoek. De werkster zou pas maanden na de aanhouding verklaard hebben dat zij Louwes wel degelijk eerder had gezien. In ieder geval beweert ze in verhoren dd 18-1-2000 en 10-2-2000 dat ze niemand heeft gehoord of gezien. Wat Bas Haan niet vermeld is dat direct nadat Louwes is aangehouden deze werkster (een vrouw van 70 jaar) stelt dat ze zich herinnert dat Louwes is langs geweest, maar ze plaatst het een week eerder dan de ochtend van de moord. Juist omdat de huishoudster alleen op donderdagochtend bij de weduwe kwam en Louwes in de 5 andere keren dat hij in 1999 bij de weduwe kwam nooit op donderdagochtend was geweest, behoudens de ochtend van de moord, is de kans heel groot dat de huishoudster hiermede het ochtendbezoek van Louwes wel bevestigde. Maar de politie doet hier niets mee en het OM blijft tot in 2004 beweren dat Louwes de ochtend van de moord niet geweest was, omdat de huishoudster het bezoek ontkent. Bij de zitting in 2004

bevestigt de huishoudster nogmaals dat Louwes is geweest en ook dat ze dat al eerder tegen de politie had gezegd.

87. .Blz. 163: Kluisleutels (bewijs v. ontvangst 6-10-99); Fl. 17.000,= in ontvangst genomen; Opening bankrekening 14 oktober? Geld uit de kluis gehaald op 15 oktober

TJ: Info dhr.G. SNSbank: "boedelrekening" geopend op 14-10-99 (donderdag). Op 17-10-99 is 17.000 en 3.130 gulden gestort. zondag?? Zie TJ: Kluisbezoek 15-10-1999 (vrijdag), per die dag de huur kluis opgezegd, storting op 17-10-1999 (zondag?) op SNS-"boedelrekening". Louwes noemt zelf de vrijdag als dag van storting omdat hij niet het weekend met zoveel geld wil zitten. Dan zou het 15-10-99 moeten zijn Ook in TJ: op 27-10-99 storting van de helft van totale bedrag (10.065 gld) op beheerrekening Wittenberg op naam van dhr. B.. Op die rekening staat alleen die boeking. In TJ worden de stortingen van Louwes (zowel 17.000 op die rek., als storting op rek. B.) gedateerd 27-10-99. Een administratief zootje dus.

88. .Blz. 164: Over het 'justitiële verleden' van Louwes: opsomming van jaartal, artikelen en oplichting, valsheid in geschrifte, Louwes als verdachte gehoord; schending van geheimen en verduistering, aangevuld met: "Al legde hij in de tweede zaak op het politiebureau een volledige bekentenis af, justitie handelde beide dossiers af zonder dat de rechter er aan te pas hoefde te komen. Louwes werd dus niet veroordeeld."

Nog even afgezien van de suggestieve manier waarop één en ander is verwoord is het tekenend dat Bas Haan niet vermeldt dat het geval van oplichting slechts een verhoor betrof ivm zijn mogelijke kennis van oplichting door anderen. De aangifte door zijn latere baas met betrekking tot valsheid in geschrifte was vanwege het doorspelen van papieren aan een cliënt die door deze baas ernstig werd benadeeld. De cliënt onderschrijft de lezing van Louwes en is hem nog steeds dankbaar.

89. .Blz. 165/166: "Justitie heeft in ieder geval geen onafhankelijk financieel specialist ingeschakeld om een objectieve analyse te maken van wat Louwes allemaal heeft gedaan. Alleen tijdens het requisitoir bij het hof in Den Bosch is de advocaat-generaal er oppervlakkig op ingegaan. Maar de rechters hebben zich in hun vonnissen nooit over de stukken uitgelaten."

Onwaar. Er is wel een rapport opgemaakt door een onafhankelijk accountantskantoor en de financiële recherche heeft zich vanaf dag 1 met Louwes bemoeid (dit is onder andere terug te vinden in het Tactisch Journaal).

90. .Blz. 166: "De eerste advocaat van Louwes heeft bij het eerste proces uit laten zoeken of de storting van het cash geld op een privé-rekening Louwes te verwijten viel. De accountant die dat onderzocht, concludeerde dat het onhandig was, maar niet strafbaar. Daarbij speelde een verklaring van een drieëntwintigjarige baliemedewerkster van de SNS-bank waar Louwes de rekening opende, een belangrijke rol."

Er is een rapport opgemaakt door een onafhankelijk accountantskantoor, dat was uitgebreider dan alleen de beoordeling van de storting van het geld. De verklaring van de bankmedewerkster was buiten het dossier gehouden, deze werd pas veel later, op verzoek van Louwes' advocaat, aan het dossier toegevoegd.

91. .Blz. 166: *“Wat die bankmedewerkster niet wist, was dat Louwes belangrijke informatie verzwegen en zelfs loog.” Want: - geen tijdsdruk, - hij wist allang van het geld (kán niet verrast geweest zijn), - had al ruim een week de kluisleutel, - wist al tien dagen van het bedrag van FL 17.000,=.*

Onwaar. In de stukken van de politie staan allerlei data die met elkaar in tegenspraak zijn en ook niet kloppen met de dagen van de week. Haan shopt hier naar believen uit, om Louwes in een kwaad daglicht te stellen. Daarbij ook nog voorbijgaand aan het feit dat als de bankmedewerkster gewoon ingestemd had met het openen van een nieuwe rekening voor de Dr. Wittenberg Stichting, conform de expliciet geuite wens van Louwes bij de bank, dan was het hele punt van bankrekening niet eens waard geweest er een woord in het boek van Bas Haan aan te wijden.

92. .Blz. 166: *Rekening bij SNS-bank werd geopend op de 14e oktober, het geld werd pas de 15e uit de kluis gehaald. Zelfs in die ene dag had Louwes nog die rekening op naam van de Stichting kunnen openen.*

Bas Haan gaat hier voorbij aan het feit dat Louwes de afwikkeling van het testament naast zijn toch al drukke baan deed, dat er van alle betrokkenen gegevens voorhanden moeten zijn etc. alvorens een inschrijving bij de Kamer van Koophandel geregeld kan worden.

93. .Blz. 166/167: *“De Stichting was immers met het overlijden van mevrouw Wittenberg officieel al in oprichting en inschrijving was niets meer dan een formaliteit.”*

Dat per testament bepaald is dat die stichting er moest komen, wil niet zeggen dat de oprichting van de stichting vanzelf gaat. Het oprichten van de stichting had geen hoge prioriteit. Louwes had de secretaresse laten weten dat de Stichting pas in januari 2000 zou gaan ‘draaien’, nadat bijvoorbeeld ook een psychiater bij de stichting betrokken zou worden.

94. .Blz. 167: *“Maar Louwes verzwegen nog een belangrijk punt. Bij het openen van de rekening had hij heel eenvoudig het geld kunnen storten op een tijdelijke rekening van het grote accountants- en beleggingsadvieskantoor waarvoor hij werkte, de VVAA. Bovendien beschikte hij al over een Kamer van Koophandel-nummer omdat hij ooit een eenmansbedrijf had opgericht.”*

Een paar denkfouten bij elkaar. De ‘klus’ was niet ingebracht bij de VVAA, dus het geld ‘parkeren’ op een tijdelijke rekening van het bedrijf lijkt alleen al om die reden niet voor de hand te liggen, de VVAA had immers niets met de Stichting te maken. Hetzelfde geldt voor het KvK-nummer van het eenmansbedrijf, dat was weliswaar Louwes zelf, maar had niets met het Executeur Testamentair-schap van doen, nog afgezien van het feit dat dat eenmansbedrijf van Louwes niets met de Stichting van doen had. Waarschijnlijk zou het veel meer achterdocht gewekt hebben en hem terecht kwalijk genomen zijn, als hij het geld wel had ondergebracht op de rekening van zijn eenmansbedrijf.

95. .Blz. 167: *“Ondanks dat alles koos hij er met al zijn kennis als fiscaal jurist voor om het geld van de weduwe op een privérekening te storten.”*

Los van het feit dat de Executeur Testamentair juridisch gezien het geld mag ‘parkeren’ waar hij wil (daar heeft de weduwe hem voor gemachtigd) wordt in het TJ ook gesproken over “boedelrekening” door de SNS. Kennelijk zijn daar, “ondanks alles” geen misverstanden over.

96. .Blz. 167: *De brief die Louwes schreef aan de Zwolsche Algemene met het verzoek om het bedrag van de levensverzekering uit te keren.*

In die brief staat zowel het nummer van de beheerrekening genoemd, als de mogelijkheid om nog even te wachten op het openen/bekend worden van het nummer van de Stichting. Door dit niet te noemen wekt Bas Haan de suggestie dat Louwes op eigen gewin uit was en niet te goeder trouw handelde. Verder gaat Haan nog voorbij aan het feit dat aan het eind van de rit de Executeur Testamentair verantwoording dient af te leggen voor al zijn handelen en dat hij er ook nog van uit kon gaan dat, nu de weduwe vermoord was, zijn handelen als Executeur Testamentair helemaal onder een vergrootglas gelegd zou worden.

97. .Blz. 168: Pas na weigering van de Zwolsche Algemene om verzekeringsgeld op de privérekening te storten laat Louwes de Stichting bij de KvK inschrijven door zijn secretaresse.

Bas Haan doet het voorkomen alsof het één met het ander te maken had. De inschrijving en daarmee het openen van een rekening op naam van de Stichting stond nota bene al aangekondigd in de brief aan de Zwolsche Algemene.

98. . Blz. 173: De verklaringen van B.en de secretaresse, dat Louwes zou liegen en de verbazing over het in het vooruitzicht gestelde geld door Louwes.

Bij de rechtszaak heeft B. zich veel minder belastend over Louwes uitgelaten dan in de Processen Verbaal staat. Ook dit is een kwestie van een selectie van informatie door het OM en Bas Haan waardoor Louwes in een kwaad daglicht komt te staan.

99. . Blz. 175: Acht vuilniszakken vol financiële administratie (bankafschriften en documenten grondaankoop Amerika etc.) zijn in opdracht van Louwes vernietigd. Opdracht op 21-10-1999.

Volgens Bas Haan zou Louwes, als financieel man, juist een grote belangstelling voor deze financiële administratie gehad moeten hebben. Het waren echter oude documenten die totaal niet interessant waren, aangezien Louwes, door zijn rol als financieel adviseur, alle relevante stukken die waren gebruikt voor de belastingaangiften in de jaren daarvoor op kantoor had.

100. .Blz. 176: “Bij de presentatie van de conclusies van het oriënterend onderzoek in juni 2006 had het Openbaar Ministerie al bekendgemaakt dat er op het gebied van DNA nog meer onderzoek mogelijk was, door nieuwe technieken. Het is hetzelfde argument waar eerder de Hoge Raad mee de mist in ging, maar dit keer gaat het echt om een nieuwe techniek: het zogenaamde Y-chromosomaal onderzoek.”

Deze door Bas Haan (in navolging van het OM) als ‘nieuwe techniek’ bestempelde techniek, is dezelfde techniek die De Knijff al in 2003 toepaste op de eerste serie bemonsteringen. Echt nieuw is deze techniek dan ook niet te noemen.

101. .Blz. 177: “Het is belangrijk onderzoek, want iedereen is het erover eens dat mogelijke DNA-sporen in het nagelvuil van de weduwe belastend zijn – zoals eerder bleek uit de opmerkingen die advocaat Knoops er tijdens het laatste proces tegen Louwes over maakte. Hij benadrukte toen nog dat de weduwe met grof geweld was vermoord en stelde daarbij vast: ‘Gelet hierop zou men verwachten dat indien mijn cliënt de dader was, zijn celmateriaal onder de nagels van het slachtoffer zou zijn aangetroffen.’”

Er zijn geen ‘verdedigingssporen’ aangetroffen in de bemonsteringen van de nagels, dergelijke sporen hadden immers bij het onderzoek van het NFI ook al een profiel moeten opleveren, hetgeen niet het geval was. Het gaat hier echter om y-chromosomaal DNA-onderzoek, waarbij alleen naar het mannelijke element

in het DNA-materiaal wordt gekeken. Dit soort onderzoek kan slechts ter uitsluiting dienen en heeft nauwelijks bewijswaarde, zelfs wanneer er een volledig profiel zou zijn gevonden. In dit geval werden slechts enkele kenmerken gevonden, waardoor de bewijswaarde nog verder daalt.

102. .Blz. 177: *“Maurice moet terugvallen op ‘feitelijke onjuistheden’ om zijn betoog kracht bij te zetten. Het is geen misverstand, noch een PR-stunt. Het DNA zit in het nagelvuil, en het matcht met Louwes.”*

De nuancering die Maurice bij Pauw en Witteman probeert aan te brengen over het gevonden DNA in het nagelvuil is een ‘feitelijke onjuistheid’ volgens Bas Haan. Zie voor de nuancering de uitleg bij het voorgaande punt, evenals diverse literatuur over dit onderwerp. ,

103. .Blz. 180: *“Die particuliere onderzoeken zijn er allemaal op gericht om de schuld van ‘de klusjesman’ aan te tonen. Ze variëren van thuistests waarbij bloed, make-up en speeksel op witte blousejes wordt aangebracht, tot complexe experimenten in zelfgemaakte laboratoriumsettings waarbij met steekpartijen in stukken varkensvlees en met bloedspetters op witte blouses wordt aangetoond dat de moord met zekerheid is gepleegd met een Global-mes, type GS8.”*

Bas Haan gaat niet alleen voorbij aan het feit dat deze onderzoeken degelijk onderbouwd, controleerbaar en reproduceerbaar opgezet en gerapporteerd zijn, hij veegt alle onderzoeken, experimenten en rapportages op één hoop, waardoor het lijkt of hij niet de moeite heeft genomen om de inhoud tot zich te nemen.

104. .Blz. 180/181: *Over de bolletjesafdruk op de blouse: “Die constatering (dat de bolletjes niet afkomstig waren van het heft van een Global mes) komt De Hond en zijn collega-burgerspeurders niet goed uit, omdat al hun experimenten juist ‘met honderd procent zekerheid’ hadden aangetoond dat de moord met een Globalmes gepleegd was. De foutieve onthulling van De Hond over het bolletjespatroon heeft wat hem betreft echter geen enkele consequentie voor zijn overtuiging. De oplossing van De Hond voor dit probleem is eenvoudig. Hij neemt de vlucht naar voren en vervangt de verkeerde onthulling gewoon voor een nieuwe, waardoor het in zijn ogen nog belastender voor Michaël de Jong wordt. Dit keer ‘onthult’ hij dat het bolletjespatroon precies past bij een bepaald type handschoen. Daarmee slaat hij vervolgens twee vliegen in één klap: vanaf nu bewijst het bolletjespatroon in het bloed op de blouse dat de moordenaar handschoenen droeg. En daarmee is meteen verklaard waarom er geen DNA van De Jong is gevonden. De conclusie dat ‘de klusjesman’ het gedaan heeft, is gered.”*

Nog even afgezien van het feit dat Bas Haan het handschoenenrapport in de tijdlijn verkeerd plaatst (ruim een jaar voor het überhaupt werd geschreven), is het rapport uitgebreid beargumenteerd, controleerbaar en reproduceerbaar opgesteld. Dat het heft van een Globalmes niet als enige mogelijke veroorzaker werd aangemerkt was reeds in het herzieningsverzoek te lezen dat in de eerste helft van 2006 werd ingediend. Ook de zekerheid over het type mes waarmee de moord zou zijn gepleegd is pas gecommuniceerd in de uitzending van Reporter in november 2007, ruim een jaar later dan Haan het hier doet voorkomen.

105. .Blz. 186: *Michaël was niet werkeloos volgens zijn CV op blz. 187 (volgens Haan).*

In zijn CV is echter te lezen dat er tussen de periodes van werk steeds een periode (variërend van 2 tot 4 maanden) zonder werk zit. Ook op het moment van de moord was dat het geval.

106. .Blz. 193: *“Zo staat vast dat Michaël geen schuld of lening had bij de weduwe.”* Michaël zelf legt hierover wisselende verklaringen af. Hij ontkent geld te hebben gekregen, om even later te verklaren dat hij wel geld heeft gekregen. Dat geld zou later toch geleend zijn en terugbetaald, maar

uiteindelijk geschonken. Uit het 'leenboekje' van de weduwe blijkt dat de volle 5000 gulden uiteindelijk is terugbetaald. Twee getuigen zeggen dat Michael periodiek geld kreeg van de weduwe.

107. *.Blz. 198: 'De kogel is door de kerk' zou van Michaël afkomstig zijn (uitlating van de weduwe met betrekking tot de Stichting) en zou in één van zijn verhoren staan.*

Deze uitspraak komt uit een verklaring van de schoonheidsspecialiste en zouden de woorden van de weduwe zijn geweest een paar dagen voor de moord. Een omschrijving met betrekking tot de stichting staat wel in een Proces Verbaal van Michaël de Jong (28-9-99), maar niet deze specifieke uitdrukking.

108. *.Blz. 201: "Tijdens een van die gesprekken vertelt Michaël haar (zijn ex-vriendin) dat de weduwe is vermoord. Over welk gesprek dat is geweest en wanneer dat precies heeft plaatsgevonden, legt de ex-vriendin verschillende verklaringen af."*

Het Tactisch Journaal, waarin de politie dagelijks haar bevindingen bijhield, laat geen twijfel bestaan over de datum van het bewuste telefoontje: "Een dag erna, 990925, had getuige Michaël op zijn GSM gebeld." Deze mutatie is dezelfde dag, na afloop van het horen van de vriendin, opgetekend door de rechercheurs die de verklaring hadden afgenomen. Ook later verklaart zij dat zij de dag na de ontmoeting op het terras met Michaël heeft gebeld.

109. *.Blz.203 en Blz.209: "de 'keihard uitsluiting' van De Jong op grond van DNA-onderzoek."*

Afwezigheid van DNA betekent niet automatisch afwezigheid van de persoon, dus van een keiharde uitsluiting van De Jong kan hier geen sprake zijn. Er kan hooguit gesteld worden dat er geen DNA-materiaal van De Jong is aangetroffen tijdens het y-chromosomaal DNA-onderzoek dat op de nagels van het slachtoffer is verricht.

110. *.Blz.207: "Een veroordeeld moordenaar krijgt toestemming om tegen de wil van de nabestaanden in, het graf te lichten."*

Buiten dat alleen de steen maar werd gelicht, werd de initiatiefnemer van deze actie middels een kort geding in het gelijk gesteld.

111. *.Blz. 214: Het 'ontvoeringsverhaal' van Meike.*

Dit klopt niet. Zelfs het OM heeft destijds in een persbericht verklaard dat dit verhaal niet op waarheid berustte.

112. *.Blz. 225: De Reporter uitzending zou "volledig wordt gestuurd door de analyses van De Hond en de 'bezorgde burgers'. (...) Hij wist niet dat er inmiddels ook DNA in het nagelvuil (...) was gevonden".*

Dit klopt niet. Er is niet gestuurd door mensen buiten de medewerkers van Reporter. Alle beschikbare informatie is overlegd en (redelijk chronologisch) op een rij gezet. Zowel het OM, het NFI als advocaat Vlug (van Michaël de Jong) zijn gevraagd om aanwezig te zijn maar hebben (om uiteenlopende redenen) geen medewerking willen verlenen aan het programma.

113. *.Blz. 225:"Dat is ook niet aan de DNA-deskundige voorgelegd die het DNA-bewijs als waardeloos afdoet. Ook is die DNA-deskundige niet verteld dat er zowel DNA in vermoedelijke greepsporen als in vermoedelijke speeksel- en/of zweetsporen zijn gevonden."*

Deze veronderstelling van Bas Haan klopt niet. De DNA-deskundige (Dr. Dan Krane) heeft alle informatie gekregen, ook de informatie die uit het Oriënterend Onderzoek voortkomt. Ook daarin staat de rapportage

over het nagelvuil, de theorie over de greepsporen, de soorten cellen etc. etc. Het is duidelijk dat Bas Haan niet één keer contact gehad heeft met Dr. Krane, want die had hem meteen daarover kunnen inlichten.

114. *.Blz. 225: “maar een wetenschapper die harde uitspraken doet over een strafzaak waarvan hij de feiten niet kent neem ik niet serieus. Zeker niet als ik hoor wat voor verklaring hij geeft voor het DNA in de bloedsporen in de kraag van de blouse. Daarbij werd een volledig DNA-profiel van Louwes gevonden, zonder dat het vermengd was met het DNA van de vermoorde weduwe.”*

Inmiddels is hierover ook al meer informatie bekend geworden die hier haaks op staat. Daarnaast is het een bekende tactiek, die ook het OM hanteert: Als de informatie die wordt verstrekt je niet bevalt, dan breng je de bewuste persoon in diskrediet. Dan hoef je niet inhoudelijk op die informatie te reageren.

115. *.Blz.226 : “hij stelt dat Louwes mogelijk speeksel op een bloedvlekje van de weduwe heeft achtergelaten (...) maar dat het DNA in het bloedvlekje van de weduwe om de een of andere reden niet uit de test naar voren kwam. (...) Zelfs als niet-DNA-deskundige weet ik dat dit onzin is.”*

Afgezien van het feit dat er niet naar waarheid is gerapporteerd door het NFI in deze zaak (er bevinden zich wel degelijk DNA-kenmerken in dit spoor die niet in het profiel van dhr. Louwes passen, maar die wel voorkomen in het profiel van de weduwe), had Bas Haan kunnen weten dat ongeveer 20% van de in 2006 onderzochte bloedsporen geen of nauwelijks DNA-materiaal bevatten van de weduwe, het onderzoeksrapport van het NFI waarin deze gegevens te vinden zijn is in zijn bezit. Zo onwaarschijnlijk is het dus niet dat ook dit bloedvlekje (waarin nog altijd zeven kenmerken van de weduwe zijn terug te vinden) van het slachtoffer afkomstig kan zijn.

116. *.Blz. 226: “Opnieuw zie ik Louwes uit de rechtszaal afgevoerd worden. ‘Ik voel het in mijn maag, u ook?’ vraagt de gelegenheidspresentator Jort Kelder in de studio aan advocaat Knoops aan het begin van de uitzending. Die weet niet zo goed wat hij daarop moet antwoorden...”*

Dit fragment, dat overigens ruim een half uur na het begin van de uitzending de revue passeert, luidt als volgt: Jort Kelder: “Advocaat Knoops, ik voel het in mijn maag, heeft u dat ook?” Knoops: “Ja, als ik deze beelden zie dan krijg ik dat gevoel ook. Ik vind het afschuwelijke beelden.” De weergave van Bas Haan komt niet overeen met de feiten.

117. *.Blz. 226: “Vervolgens komen de ‘bezorgde burgers’ met hun thuisexperimenten in beeld. In de uitzending komen al die experimenten aan bod waar op de site van De Hond al meer dan een jaar vol opwinding over gediscussieerd wordt.”*

Dit klopt niet. De getoonde experimenten zijn nooit besproken geweest op de site van Maurice de Hond.

118. *.Blz. 226: “Daarbij stelt Reporter ten onrechte vast dat het DNA pas vier jaar na de moord gevonden kon worden omdat de techniek niet eerder voorhanden was. Zoals later bleek, is het tegenovergestelde waar. Maar Reporter gebruikt het argument van de nieuwe technieken juist om aan te tonen dat je eigenlijk geen conclusies mag trekken uit de aanwezigheid van Louwes’ DNA.”*

Het eerste deel van dit citaat klopt, dit wordt inderdaad zo gesteld in de uitzending van Reporter. De rest klopt niet. In de rapporten van het NFI uit 2003/2004 staat te lezen dat het onderzoek naar DNA uit contactsporen op dat moment nog in de kinderschoenen stond. Het NFI heeft in haar jaarverslag van 2006 aangegeven dat in dat jaar voor het eerst echt gebruik gemaakt is van onderzoek naar contactspoor-DNA. Stellen dat ‘het tegenovergestelde’ van de eerste zin later bleek, komt dus niet overeen met hetgeen het NFI zelf hierover stelt. Ook de bewering dat Reporter het argument van de nieuwe technieken gebruikt om aan te tonen dat er geen conclusies getrokken mogen worden uit de aanwezigheid van Louwes’ DNA is onjuist. Er

is aan bod gekomen dat er niets zinnigs kan worden gezegd over de locaties waar het DNA is aangetroffen vanwege de manier waarop de blouse is behandeld voordat deze voor DNA-onderzoek werd aangeboden aan het NFI, vier jaar na de moord.

119. .Blz. 227: *“Het motief dat Reporter voor ‘de klusjesman’ oppert, is ook hetzelfde als waar De Hond altijd mee heeft geschermd: de halvering van zijn legaat in het testament van de weduwe van 50.000 naar 25.000 gulden.”*

Dit klopt niet. Het enige moment waarin de halvering van het testament ter sprake komt in de uitzending van Reporter is wanneer de punten van onderzoek, die door Maurice zijn aangedragen bij het OM, worden opgesomd. In de reportage zelf komt alleen *“Ook het onlangs gewijzigde testament wordt besproken”* voor als één van de punten die aan de orde zijn gekomen tijdens het verhoor van Michaël de Jong op 12 oktober 1999. Maurice de Hond heeft al in 2006 vastgesteld dat er geen sprake was geweest van een halvering van het legaat. Wel heeft hij gewezen op het feit dat Michael o.a. tegen getuige L. heeft aangegeven dat hij de erfgenaam was van de Weduwe.

120. .Blz. 235: *“Op basis van alle feiten die in dit boek besproken zijn, is er voor mij als journalist geen reden om te twijfelen aan de feitelijke basis van de veroordeling van Louwes”.*

Zoals Haan eerder aangaf is Louwes veroordeeld op het telefoontje en het DNA. Over het telefoontje merkte hij eerder op dat dit, zelfs indien men de conclusie van het OM zou volgen (wat Bas Haan zelf nogal kort door de bocht vindt), nog geen enkel bewijs voor de moord zelf is. Rest het DNA. Bas Haan neemt voor wat betreft het DNA-verhaal kritiekloos over wat dhr. Eikelenboom hierover vertelt. Wat niet wordt verteld is dat de informatie die dhr. Eikelenboom aan de rechters heeft gegeven niet alleen onvolledig is, maar ook niet altijd overeenkomt met de data van het DNA-onderzoek. De overige ‘feiten’ zijn reeds eerder door de rechters aan de kant geschoven en niet meer meegenomen in de bewijsvoering in Den Bosch.

121. .Blz.236: *“Steeds opnieuw leg ik uit dat ik niet over schuld en onschuld ga, maar dat er in deze zaak een enorme hoeveelheid bewijs tegen Ernest Louwes ligt en helemaal niets tegen Michaël de Jong”.*

De enorme hoeveelheid bewijs bestaat uit contactsporen-DNA (waarvan het NFI in haar documentatie stelt dat het slechts als ondersteunend bewijs zou mogen dienen omdat er vele plausibele verklaringen zijn voor dergelijke sporen) en het telefoontje dat ontvangen is op de zendmast van Deventer. Daarbij heeft Louwes met zijn file bij Harderwijk om 20.00 uur en het telefoongesprek daar kort na een hard alibi.

122. .Blz.236: *“Waarschijnlijk zou hij (Louwes) zonder al die acties van De Hond rustig zijn straf hebben uitgezeten, waarna hij weer in redelijke anonimiteit zijn leven had kunnen oppakken. Louwes heeft na zijn veroordeling zelf ook nooit meer geprobeerd publiciteit voor zijn zaak te krijgen – het was alsof hij berustte in zijn lot.”*

Het is tekenend voor de toon van het boek dat Bas Haan het mediaverbod, dat Louwes opgelegd kreeg en waarvoor hij zelfs een procedure heeft aangespannen, hier buiten beschouwing laat. Juist dit mediaverbod is er de oorzaak van dat Louwes niet in staat is geweest om zelf de publiciteit te zoeken.

123. .Blz. 229. *Over het smaadproces: “De rechtbank denkt daar heel anders over. Die kijkt gewoon naar de feiten”.*

Opmerkelijk dat het gerechtshof onlangs in haar arrest meedeelt dat de schadevergoeding, die behoorlijk is teruggebracht, wordt toegekend in de veronderstelling dat Michaël de Jong niet schuldig is aan de moord van de weduwe. Dit terwijl rechters hebben vastgesteld dat Louwes de moordenaar is en Michaël de Jong dit

in juridische zin dus helemaal niet kan zijn en een 'veronderstelling' dus helemaal niet gepast is. Ook meldt de rechter dat Michaël de Jong door de onware verklaringen zelf speculaties in de hand heeft gewerkt.

124. *.Blz. 238: Er is volgens Haan geen enkele onafhankelijke strafrecht deskundige te vinden die vermoedt dat Louwes onschuldig is.*

Prof. Derksen, die ook actief is bij de zaak Lucia de B., beschrijft in zijn boek uitvoerig zijn mening over deze zaak en geeft aan dat Louwes wel een heel hard alibi heeft. Hij is echter geen strafrecht deskundige.

125. *.Blz. 239: Maurice de Hond heeft met desinformatie de publieke opinie bespeeld volgens Bas Haan.*

Van desinformatie is sprake wanneer moedwillig misleidende informatie verspreid wordt om te voorkomen dat de doelgroep juiste conclusies kan trekken of correcte meningen kan vormen. Het tegendeel blijkt uit alle controleerbare, reproduceerbare en consistente informatie die er door Maurice de Hond is gepubliceerd gedurende de afgelopen jaren. Bas Haan vindt die informatie desinformatie, maar gebruikt juist zelf desinformatie, zoals de vermelding in zijn boek dat Maurice de Hond een afspraak had met het OM om geen nieuwe getuigen meer aan te mogen leveren.

Bas Haan beweert in het Nawoord een luchtbel van roddels, geruchten, leugens en complotten te hebben doorgeprikt. De toekomst zal het leren....